

עוגן שלישי: תודעת צמיחה

מבוא

מה עונים לתלמידה שמקבלת הודעת שגיאה אדומה ואומרת "אני גרועה בזה, זה לא בשבילי"? העוגן השלישי עוסק ביחס לכישלון ולמאמץ. תודעת צמיחה היא האמונה שיכולות אינטלקטואליות אינן תכונה מולדת אלא שריר שנבנה בתרגול - והיא קריטית במיוחד בלימודי AI, שבהם שגיאות והזיות של המודל הן חלק מהיומיום. לפניכם שש פרקטיקות שהופכות כל תקלה להזדמנות.

שש פרקטיקות לתודעת צמיחה

1. משוב על אסטרטגיה, לא על כישרון

הימנעו מ"וואו, את גאונה!" או "יש לך ראש ריאלי" - שבח כזה יוצר פחד מכישלון עתידי. שבחו את הדרך: "אהבתי את האסטרטגיה שלך לדיבוג", "ההתעקשות שלך לשפר את הפרומפט השתלמה". כך נבנים חוסן ותודעת צמיחה לכולם.

2. כוחה של המילה "עדיין"

לתלמידים שאומרים "אני לא מצליחה לכתוב את הקוד", ענו תמיד: "עוד לא הצלחת - עדיין". המילה הזו משדרת שהיכולת הטכנולוגית נבנית עם הזמן והתרגול, ואינה תכונה מולדת ש"או שיש לך או שאין לך".

3. נרמול הכישלון

רדו מהפודיום של "יודעי הכל" ושתפו בטעויות שלכם: "אתמול ניסיתי ליצור תמונה ויצא לי משהו נורא". כשמישהו בכיתה נתקל בבאג, הציגו אותו על המסך לא כ"פדיחה" אלא כהזדמנות למידה משותפת. זה מוריד את מפלס החרדה ומעודד התנסות.

4. חגיגת ההזיות

ה-AI טעה? המציא עובדות? מעולה! זה הרגע להזכיר שהבינה המלאכותית יכולה לטעות, ולהדגיש את החשיבות הקריטית של שיקול דעת אנושי. זה מעצים את התלמידים ומבהיר שהם המנהלים של הטכנולוגיה, לא הכפופים לה.

5. ציון איטרטיבי (תהליכי)

במטלות יצירה, אל תעניקו ציון רק על התוצר הסופי. בקשו להגיש גם את היסטוריית השיחה (Chat History), ותנו ניקוד גבוה למי שגילו עקשנות ושיפרו את הפרומפט עשר פעמים - לא רק למי שהצליחו במקרה בפעם הראשונה.

6. דיבוג כבלשות

עזרו לתלמידים לשנות את הסיפור הפנימי: שגיאה בקוד אינה מעידה שהם "גרועים". זו זירת חקירה - ה-AI הוא החשוד, הודעות השגיאה הן הרמזים, והם הבלשים שצריכים לגלות את האמת. כך תסכול הופך לאתגר.

שש פרקטיקות לתודעת צמיחה

מה הלאה?

הכרתם את שלושת העוגנים. עכשיו נראה איך הם נראים בשיעור שלם, מתחילתו ועד סופו.

עברו למסלול הבא: מערכי שיעור מוכנים לכיתה <